

Bilag 1.

Retsplejeudvalget.

København, den 4. Januar 1939.

Til Justitsministeriet.

I Anledning af de med Justitsministeriets Skrivelser af 23. November f. A. (2. K. 1938 Nr. 2457) og 19. December f. A. (2. K. 1938 Nr. 2855) til Erklæring modtagne Lovforslag vedrørende forskellige Bestemmelser i Retsplejeloven skal man med Hensyn til det førstnævnte Lovforslag udtale følgende:

Vedrørende nedennævnte Paragraffer gøres følgende Bemærkninger:

§ 29, 2det Stykke: Intet at indvende, idet man gaar ud fra, at „Statens Sikkerhed“ her saavel som i §§ 194 a og 1017 a maa forstaas ret snævert og nærmest svarer til de i Strfl. Kap. 12 og 13 omhandlede Forbrydelser.

§ 29, 4de Stykke, Nr. 2: Naar det foreliggende Forslag tilsteder at lukke Dørene under Domsforhandlingen af Hensyn til „Sagens Oplysning“ („af den anførte Grund“), er Udtrykket for saa vidt noget misvisende, som Dørene ligesom hidtil ikke kan lukkes af Hensyn til Oplysning af den foreliggende Sag, saaledes som denne er afgrænset ved Anklageskriftet, men kun af Hensyn til Oplysning af Straffesager mod andre Personer. Udtrykket passer derimod under Efterforskningen og til Dels ogsaa under Forundersøgelsen, hvor Sagens Genstand ikke behøver at være afgrænset til bestemte Personer og Forhold, men ofte angaar Opklaringen i Almindelighed af et kriminelt Forhold, hvori andre end de øjeblikkelig mistænkte eller sigtede kan være delagtige, og hvor det derfor kan være af Interesse at forebygge, at disse faar visse Oplysninger. Efter Sammenhængen er det de samme Formaal, Forslaget forfølger, og selv om dette rækker noget videre, nemlig ogsaa til Personer, der uden at være delagtige i den foreliggende Sag kan sigtes for tilsvarende Forhold i lignende Sager, nærer Udvalget dog ikke særlig Betænkelighed derved.

§ 194 a: Mod Bestemmelsen, der sikkert er meget ønskelig for Politiet, skønner Udvalget ikke, at der kan rejses afgørende principielle Indvendinger. Det erindres herved, at Retten efter Retsplejelovens § 222 til enhver Tid kan omgøre eller ophæve sin Beslutning; at Politiet ogsaa kan gøre det, er formentlig en Selvfølge.

Ordene „eller Hensynet til Opklaring af alvorlige Forbrydelser“ foreslaas præciseret til: „eller undtagelsesvis Hensynet til Opklaring af grove Forbrydelser“.

Endvidere mener Udvalget, at — paa samme Maade som de af Retten givne Paalæg altid meddeles i Retten og til Retsbogen — bør de af Politiet givne Paalæg gives under lagttagelse af en vis Form dels for at sikre, at Paalægget gives af Politimesteren (Politidirektøren) personlig eller dog af en Politifuldmægtig eller dermed ligestillet overordnet Politifunktionær, dels af Hensyn til det med Overtrædelsen forbundne Strafansvar. Man foreslaar derfor følgende Ændring i Forslaget: Efter Ordet „Paalæg“ (Side 2, Linie 4) udgaar Ordet „men“, og der indsættes: „der straks skal meddeles skriftlig af Politimesteren eller hans Stedfortræder og tilføres eller i Genpart fremlægges til Politiets Protokol“.

§ 1017 a: Om end Udvalget ud fra Retsplejelovens Principper maa nære nogen Betænkelighed ved de i Forslaget indeholdte Begrænsninger i Pressens Adgang til Omtale af retslige Undersøgelser, mener man dog ikke at burde udtale sig imod Forslaget, naar det drejer sig om de i første Stykke omhandlede betydningsfulde Hensyn til Statens Forhold til fremmede Magter og til dens Sikkerhed. Derimod finder man ikke, at lige saa stærke Grunde gør sig gældende, naar det drejer sig om de i 2det